

Copak stáhlo z internetu vaše dítě?

Německý Spolkový soudní dvůr rozhodl, že rodiče nemusí neustále hlídat surfující potomky

Také necháváte dítě surfovat na internetu? A stalo se vám někdy, že by **nelegálně stáhlo hudbu** nebo film?

**ARTHUR
BRAUN**
advokát

Malé děti – malé starosti. Velké děti – velké trable. Zvláště stahují-li hudbu.

V posledních letech se v judikatuře v Evropě a v USA stále častěji vyskytují případy, kdy byla majitelům autorských práv přiznána občanskoprávní náhrada škody v případech tzv. *file sharing*, sdíle-

ní souborů chráněných autorskými právy. Pomocí IP adresy, která je obvykle unikátní pro každý počítač, lze vystopovat, na jakém počítači se hudba či filmy stahovaly.

Takže jednoho dne může každému, kdo stahuje na hranici zákona, přijít dopis od inkasní společnosti nebo advokáta s pohledávkou na náhradu škody za nelegální stahování ve výši tisíců eur. V Německu se majitelé autorských práv brání v podstatně větší míře než v České republice.

A co když stahovalo dítě?

Odpovědnost nese rodič, ale...

Rodiče třináctiletého německého školáka takto čelili žalobě na náhradu škody ve výši 3000 eur (75 tisíc korun) za nelegální stahování a další šíření patnácti titulů. Škoda byla stanovena na 200 eur za titul.

Spolu s dalšími náklady dosáhla pohledávka výše 5400 eur (135 tisíc korun), k tomu ještě ještě náklady za advokáta a soudní výlohy. U dítěte je obtížné prokazovat míru zavinění (ve třinácti letech ostatně není ani trestně odpovědné), proto je pro majitele autorských práv nejjednodušší hmatnout po rodičích, kteří aspoň na rozdíl od dětí vlastní nějaký majetek.

Taková situace lehce může nastat i v České republice, byť se zde *file sharing* a nelegální stahování tak intenzivně nestíhá. Podle § 422 odst. 1 občanského zákoníku nezletilý odpovídá za škodu jím způsobenou, je-li schopen ovládnout své jednání a posoudit jeho následky; společně a nerozdílně s ním odpovídá, kdo je povinen vykonávat nad ním dohled, například rodiče. Podle odstavce druhého se ten, kdo

je ovinen vykonávat dohled, zprostředkovaně odpovědnosti, prokáže-li, že náležitý dohled nezanedbal.

Rozhodující je tedy právě otázka zanedbání či nezanedbání náležitého dohledu. A zde může průlomový rozsudek nejvyššího německého soudu uklidnit i české rodiče.

... i dítě smí žít bez dohledu

V listopadu německý Spolkový soudní dvůr rozhodl ve prospěch rodičů, a to s následující argumentací. Pokud své děti poučili, že se nemají účastnit internetových burz, a pokud nemají žádné indicie, že se jejich dítě dopouští protiprávního jednání, neporušili svou dohlížecí povinnost a nejsou odpovědní.

Výslovně bylo řečeno, že rodiče nemají povinnost neustále kontrolovat internetové aktivity svého dítěte. Dítě potřebuje volný prostor

k rozvoji bez toho, aby mu neustále někdo z rodičů nahlížel přes rameno. V tomto konkrétním případě si nechali rodiče dokonce nainstalovat software na ochranu před nevhodným obsahem, aby se děti jednoduše nedostaly na nelegální nebo dětem nepřístupné stránky.

Podle Spolkového soudního dvora nemusejí být rodiče ani odborníky na autorské právo, ani počítačovými experty. Nesmí se na ně klást přemrštěné požadavky.

Neznamená to samozřejmě, že tím děti dostaly možnost dělat si naprosto, co chtějí. Je třeba s nimi o využívání internetu aspoň mluvit – když už se některé z nich (jako třeba můj syn) vyznají v počítačích lépe než rodiče.

.....
Autor (* 1966), advokát, je partnerem kanceláře bpv Braun Partners